

5) Skall TRIPS-avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter (EGT L 336 av den 21 november 1994; svensk specialutgåva, område 11, volym 38, s. 216) som ingåtts inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO) och som trätt i kraft den 1 januari 1996, således efter det att avtalet från år 1993 (EGT L 337, 1993) trädde i kraft, mot bakgrund av artikel 59 i Wienkonventionen om trakta-trätten tolkas så att bestämmelserna om geografiska ursprungsbezeichnungar för viner i det förstnämnda avtalet skall tillämpas i stället för bestämmelserna i avtalet från år 1993 för det fall bestämmelserna i de båda avtalen är inbördes oförenliga, med hänsyn till de avtalsslutande parternas identitet?

6) Skall artiklarna 22-24 i avsnitt 3 i bilaga 1C till Fördraget om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO) (EGT L 336, 1994) som trätt i kraft den 1 januari 1996 tolkas så, att för det fall det finns två homonyma beteckningar avseende viner som framställts i två å olika länder som anslutit sig till TRIPS-avtalet (vare sig det är fråga om två geografiska beteckningar som används i de båda till TRIPS-avtalet anslutna länderna, eller det rör sig om en geografisk beteckning i det ena landet och en homonym beteckning avseende en druvsort som traditionellt odlas i det andra landet) båda beteckningarna får fortsätta att användas, under förutsättning att de har använts av vinproducenterna i fråga, antingen i god tro eller i minst tio års tid, före den 15 april 1994 (artikel 24.4) och att båda beteckningarna klart anger vilket land eller vilken region eller område som det skyddade vinet kommer från så att konsumenterna inte vilseleds?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Arbeitsgericht Düsseldorf av den 5 maj 2004 i målet mellan Gül Demir och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(mål C-233/04)

(2004/C 201/20)

Arbeitsgericht Düsseldorf begär genom beslut av den 5 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gül Demir och Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited och Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG beträffande följande frågor:

1. Är det, vid en helhetsbedömning av huruvida det föreligger en övergång av verksamhet enligt artikel 1 i direktiv 2001/23/EG⁽¹⁾ – oberoende av frågan om äganderätten – för det fall att ett uppdrag lämnats till en ny uppdragstagare en förutsättning för att det skall kunna fastställas att tillgångarna har övergått från den tidigare uppdragstagaren till den nya uppdragstagaren att tillgångarna har överlämnats till den rättmätiga innehavaren och denne använder dem under eget ekonomiskt ansvar? Är det för att man skall anse att en övergång skett nödvändigt att uppdragstagaren har rätt att bestämma hur utrustningen skall användas i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar? Skall man skilja mellan huruvida uppdragstagaren tillhandahåller tjänsten vid eller med uppdragsgivarens utrustning?

2. Om EG-domstolen besvarar den första frågan jakande:

a. Är det i så fall otänkbart att anse att utrustningen används i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar om uppdragsgivaren endast ställer denna till uppdragstagarens förfogande medan arbetsgivaren står för underhållet och de därmed sammanhängande kostnaderna?

b. Använder uppdragstagaren utrustningen i en verksamhet som bedrivs under eget ekonomiskt ansvar om uppdragsgivaren, för att utföra kontrollen av flygpassagerare på flygplatser, använder de metallbågar, handdetektorer och genomlysningsskärmar som ställts till förfogande av uppdragsgivaren?

⁽¹⁾ EGT L 82, s. 16.

Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 4 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-235/04)

(2004/C 201/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av M. van Beek och G. Valero Jordana, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- 1 fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 och 4.2 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (⁽¹⁾), genom att inte klassificera tillräckligt med särskilda skyddsområden för fåglar vad gäller antal och storlek för att skydda alla de fågelarter som räknas upp i bilaga 1 i direktivet samt de flyttfåglar som inte anges i bilaga 1, och
2. förplikta Konungariket Spanien att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom artikel 4.1 och 4.2 i direktiv 79/409/EEG åläggs medlemsstaterna en särskild skyldighet att klassificera områden som "särskilda skyddsområden för fåglar" (SSOF) för ett faktiskt bevarande av de arter som räknas upp i bilaga 1 till direktivet och övriga regelbundet förekommande flyttfåglar, i syfte att säkerställa deras överlevnad och fortplantning inom det område där de förekommer. Skyldigheten omfattar åtminstone alla områden som vad gäller antal och storlek är mest lämpade för bevarandet av dessa arter, med hänsyn till deras behov av skydd. Det antal SSOF som är tillräckligt fastställs med hänsyn till det syfte som eftersträvas.

Medlemsstaterna har ett visst utrymme för skönmässig bedömning för att fastställa de områden som bäst svarar mot kraven i artikel 4 i direktivet. Deras bedömning skall emellertid endast grundas på vetenskapliga ornitologiska kriterier. När det gäller Spanien är inventeringen av betydelsefulla fågelområden (important bird areas, IBA), som företogs av Sociedad Española de Ornitología år 1998 (inventering SEO/Birdlife 98), den mest dokumenterade och precisa hänvisningen av dem som finns tillgängliga för att ange de områden som är mest lämpade för bevarandet av betydelsefulla arter och, i synnerhet, för deras överlevnad och fortplantning. Inventeringen grundas på välbalanserade ornitologiska kriterier som gör det möjligt att ange de områden som är mest lämpade för att säkerställa bevarandet av alla de arter som räknas upp i bilaga 1 och andra flyttfåglar. Genom inventeringen anges dessutom de områden för bevarande av fåglar som är prioriterade i Spanien.

En jämförelse mellan uppgifterna i inventeringen SEO/Birdlife 98 och de SSOF som har fastställts av Konungariket Spanien, avseende såväl hela det spanska territoriet som, genom en mer detaljerad analys, de autonoma regionerna, medger slutsatsen att de områden som har kvalificerats som SSOF är färre till antalet och har en mindre yta än de områden som enligt vetenskapliga bevis är de mest lämpade för att ge ett lämpligt skydd åt de fåglar som omfattas av artikel 4 i direktivet.

(¹) EGT L 103, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 16.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Cagliari av den 14 maj 2004 i målet mellan Enirisorse SpA och Sotacarbo SpA

(mål C-237/04)

(2004/C 201/22)

Tribunale di Cagliari begär genom beslut av den 14 maj 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 7 juni 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Enirisorse SpA och Sotacarbo SpA beträffande följande frågor:

- a) Innebär artikel 33 i lag nr 240/02* att Sotacarbo S.p.A. givits ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87 EG och som genomförts på ett rättsstridigt sätt då det inte har anmälts i enlighet med artikel 88.3 EG? [*Rätt lag synes vara lag nr 273/02. Övers. anm.]
- b) Står nämnda bestämmelse i strid med artiklarna 43 EG, 44 EG, 48 EG, 49 EG och följande artiklar i fördraget, vilka rör etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster?

Talan mot Republiken Grekland, väckt den 14 juni 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-250/04)

(2004/C 201/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 14 juni 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos och Michael Shotter, från kommissionens rättstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/19/EG (⁽¹⁾) av den 7 mars 2002 om tillträde till och samtrafik mellan elektroniska kommunikationsnät och tillhörande faciliteter (tillträdesdirektiv) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och
- förplikta Republiken Grekland att ersätta rättegångskostnaderna.